

[Per Stig Møller]

ved, om man har valgt at lukke det forkerte teater.

I øvrigt sagde jeg som konklusion, at der var en skævhed, som var meget større end den, der er mellem Vesterbro og Kongens Nytorv, og som burde rettes, hvis man havde flere penge til teatervirksomhed i dette land. Det er skævheden mellem de store provinsbyer og hovedstaden på den ene side og landdistrikterne på den anden side, der kun opsøges af de rejsende teatre. Jeg vil bare undgå, at fru Ingerlise Koefoed misforstår situationen til næste gang.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg vil bede fru Hanne Severinsen om at undgå at sige, at vi alle sammen er enige om, at eksperimenterende teater er bedre end morskabsteater. Det er ikke sikkert, vi alle sammen er enige om det.

Men jeg synes i øvrigt, det var en meget interessant ny linje fra venstre. Jeg troede ellers, fru Hanne Severinsen tilhørte et parti, der gik ind for privatisering. Nu får vi at høre her, at morskabsteatre, der kan gå rundt, i og for sig er overflødige, og at det er meget bedre at have eksperimenterende teatre, der skal have tilskud. Det var en interessant udtalelse.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Nej, men vi er overbevist om, at morskabsteatre naturligvis kan klare sig selv, og hvis de ikke kan, er vi da også indstillet på, at der kan gives tilskud i visse tilfælde.

Men det, jeg påpegede, var, at der ligesom er sket den udvikling i Den storkøbenhavnske Landsdelsscene, at der er kommet en masse teatre ind, der godt kunne løbe rundt, da de var udenfor, men gav underskud, i samme øjeblik de fik automatisk underskuds-dækning. Det er en mekanisme, som er farlig, og netop fordi regeringen har den opfattelse, at man i højere grad skal prøve at få tingene til at køre rundt og skal økonomisere med midlerne, mener vi, at nogle af problemerne i virkeligheden er opstået, fordi man har haft nogle meget usunde mekanismer med automatisk underskuds-dækning. Det håber vi man kommer til at se på i teater-

lovsrevisionsudvalget, for det er der i høj grad brug for at se på.

Ole Espersen (S):

Man kan selvfølgelig også prøve at finde midlerne andre steder, men jeg tror, vi skal være lidt forsigtige med at betræde den sti, som fru Ingerlise Koefoed nævnte. Jeg mener ikke, at vi skal blande os i, hvorvidt man skal sætte musicals op eller på anden måde vælge et billigt repertoire i stedet for et dyre-re repertoire. Det har måske heller ikke været hensigten, men det mener jeg ville være at gå for tæt på.

Derimod mener jeg ikke, det er at gå for tæt på at prøve at redde et teater ved hjælp af f.eks. et forslag som det, vi har her. Jeg forstår på hr. Bernhard Baunsgaard, at hr. Bernhard Baunsgaard tidligere sammen med forslagsstillerne oven i købet har gjort et desværre forgæves forsøg på at redde et teater, nemlig Posthusteatret, som altså ikke var postkasserødt, som hr. Poulsgaard åbenbart troede. Det var et forgæves forsøg, for hr. Bernhard Baunsgaard kunne ikke finde et flertal, men nu står hr. Bernhard Baunsgaard i den fantastiske situation, at han kan finde et flertal.

Det er en helt anden situation, og på baggrund af den usikre situation, mange teatre har befundet sig i i lang tid og næsten hvert år, synes jeg, at bl.a. Fiolteatret har krav på et vist indtryk af, hvor denne debat egentlig bærer hen.

Derfor vil jeg spørge hr. Bernhard Baunsgaard, om det, der er sagt i dag, skal forstås således, at det radikale venstre afviser det foreliggende forslag, eller man er villig til at tale om det eller i hvert fald villig til at drøfte andre metoder, således at de øjeblikkelige problemer, som landsdelsscenen har, og som kan få det resultat, vi har talt så meget om, kan løses.

Altså: skal hr. Bernhard Baunsgaards indlæg forstås således, at vi ikke på nogen måde i form af dette lovforslag eller på anden vis kan regne med støtte til at skaffe de trods alt begrænsede midler, der er tale om, til veje?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har allerede sagt, hvor løsningen efter min opfattelse ligger, og jeg ved, at det radi-